

Vergaderjaar 1991-1992

22 320

Aanpassing van een aantal wetten aan de eerste tranche van de Algemene wet bestuursrecht (aanpassing Awb II)

B

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 22 juli 1991

's-Gravenhage, 20 september 1991

Bij Kabinetsmissive van 25 april 1991, no.91.003790, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, mede namens de Minister van Binnenlandse Zaken, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende aanpassing van een aantal wetten aan de eerste tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Aanpassingswet Awb II).

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 25 april 1991, nr. 91/003790, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies inzake Aanpassing van een aantal wetten aan de eerste tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Aanpassingswet Awb II) rechtstreeks aan ons te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 22 juli 1991, no. WO3.91 0230/B, bieden wij U hierbij aan.

Algemeen

Algemeen

1. Het wetsvoorstel vormt een aanvulling op het wetsvoorstel Aanpassing van een aantal wetten aan de eerste tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) waarover de Raad van State op 27 december 1990 advies heeft uitgebracht (Kamerstukken II 1990/91, 22 061, B). Het zou aanbeveling verdienen dat de ministeries bij gelegenheid van de invoering van de Awb nog een stofkamoperatie organiseren (derhalve nog afgezien van de in de memorie van toelichting al aangekondigde Aanpassingswet Awb III) opdat geen aan te passen wettelijke bepalingen over het hoofd worden gezien.

1. De ministeries zal worden verzocht tijdig voor de invoering van de Awb in overleg met de Ministeries van Justitie en van Binnenlandse Zaken de door de Raad beoogde stofkamoperatie uit te voeren.

2. Over dit aanvullende wetsvoorstel zijn geen vaste colleges van advies als bedoeld in artikel 79 van de Grondwet gehoord, zodat ook op dit punt geldt hetgeen de Raad heeft opgemerkt in punt 12 van zijn, onder 1 genoemde, advies over wetsvoorstel 22 061: Mochten alsnog adviezen worden uitgebracht, dan dient de Raad de gelegenheid te krijgen daarover en over de reactie van de bewindslieden daarop zijn oordeel te geven.

Artikelsgewijs

Hoofdstuk III, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

3. In artikel 1, letteronderdeel C (artikel 28, vierde lid, van de Wet individuele huursubsidie) wordt de beslistermijn voor de verstrekking en nadere vaststelling van de huursubsidie bepaald op vijftien maanden. Ter motivering hiervan wordt in de toelichting slechts opgemerkt dat anders de termijn van artikel 4.1.3.1 Awb zou gelden, welke in het onderhavige geval ontoereikend zou zijn. De Raad meent dat een uitgebreidere motivering nodig is.

4. In artikel 2, letteronderdeel L, wordt een wijziging voorgesteld van onder meer artikel 42, eerste lid, onder b, van wetsvoorstel 20 066 (herziening Woningwet). Voorgesteld wordt onder andere «een maand» te vervangen door «vijf weken». Ook elders, op verschillende plaatsen, in dat wetsvoorstel wordt die wijziging

2. Mochten door permanente adviesorganen en alsnog adviezen over het wetsvoorstel worden uitgebracht, dan zal de Raad in de gelegenheid worden gesteld daarover zijn oordeel te geven.

Artikelsgewijs

Hoofdstuk III, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

3. De gekozen beslistermijn van 15 maanden in de Wet individuele huursubsidie is gebaseerd op een aantal factoren die een rol spelen bij de totstandkoming van de beslissing op een aanvraag om huursubsidie. In de eerste plaats kan gewezen worden op de omstandigheid dat de aanvraag wordt ingediend bij de gemeenten, doch behandeld door het Rijk. Voorts vindt, vanwege de enorme aantallen aanvragen – een kleine miljoen per jaar – de verwerking daarvan gespreid over het gehele jaar plaats. Bij een andere werkwijze zou de verwerking hiervan immers onmogelijk zijn. Hierdoor kan het voorkomen dat tussen indiening bij de gemeente van een aanvraag en de verwerking van die aanvraag bij het Rijk geruime tijd verloopt. Voor de betrokkene behoeft dit evenwel geen nadeel mee te brengen, aangezien de wet voorziet in de mogelijkheid, vooruitlopend op de beslissing op de aanvraag, de subsidie te verstrekken in de vorm van een verlaging van de huurprijs met het bedrag dat naar verwachting zal worden toegekend, onder gelijktijdige toekenning aan de verhuurder van een aan dat bedrag gelijk voorschot. De memorie van toelichting bij artikel 1, letteronderdeel C, is in bovenstaande zin aangevuld.

4. In de Wet tot herziening van de Woningwet (Stb. 1991, 439) zijn ten aanzien van de door de gemeente te verrichten handelingen termijnen gesteld met een fataal karakter waarvan overschrijding een positief resultaat voor de direct belanghebbende burger tot gevolg heeft. Zo leidt overschrijding door de

voorgesteld (letteronderdelen O, P en S). Daarentegen wordt «twee maanden» volgens deze aanpassingswet veranderd in «acht weken» (bijvoorbeeld letteronderdeel Q, aanhef en onder 2, eerste gedachtenstreepje). Op zichzelf behoeft tegen een termijnstelling van vijf weken geen bezwaar te bestaan, maar het zou consequenter zijn «één maand» te vervangen door «vier weken». Voorts ware in artikel 3, letteronderdeel I, onder 2 (artikel 64, tweede lid, van de ontwerp-Huisvestingswet (Kamerstuk 20 520)) de termijn van «één maand» te vervangen door «vier weken», zoals is geschied in het daaropvolgende letteronderdeel J. Overigens, in artikel 2 (herziening Woningwet (Kamerstuk 20 066)) wordt «één maand» telkens vervangen door «vijf weken». De gekozen termijnen waren zo enigszins mogelijk te uniformeren.

5. Ingevolge artikel 2, letteronderdeel V, onder 2, wordt in het vierde lid van artikel 55 van de herziene Woningwet (wetsvoorstel 20 066) het woord «terstond» vervangen door «binnen twee weken». In de toelichting wordt voor de gekozen termijn geen verklaring gegeven. Een motivering mag naar het oordeel van de Raad niet ontbreken.

Hoofdstuk VI, Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

6. Volgens artikel 3, letteronderdeel Q (artikel 27, tweede lid (nieuw), van de Noodwet Geneeskundigen) neemt de Minister (van

gemeente van de termijn voor de beslissing op een aanvraag om een bouwvergunning (drie maanden) of voor het reageren op een melding (één maand) tot de (fictieve) verlening van die vergunning respectievelijk tot de (fictieve) mededeling dat het gemelde bouwwerk mag worden gebouwd. Gelet op de ingrijpende gevolgen van overschrijding van deze fatale termijnen, is als uitgangspunt voor de aanpassing van de Wet tot herziening Woningwet aan het systeem van de Algemene wet bestuursrecht genomen, dat die termijnen door die aanpassing in elk geval niet mogen worden bekort. Bij de omzetting van de aanduiding van de overige termijnen in maanden, naar termijnen in weken is zo veel mogelijk gehandeld in de lijn van het overige bestuursrecht.

Het handhaven van de termijn van een maand in artikel 64, tweede lid (nieuw), van de ontwerp-Huisvestingswet (Kamerstukken II, 20 520), heeft als achtergrond de wenselijkheid aan te sluiten bij de huurwetgeving, waarin termijnen in maanden gebruikelijk zijn.

5. In het vierde en vijfde lid van artikel 55 van de Wet tot herziening van de Woningwet, zijn een beslistermijn en een bekendmakings-termijn opgenomen. De beslistermijn is «terstond» en de bekendmakings-termijn is «twee weken». Uit het systeem van de Algemene wet bestuursrecht vloeit voort dat waar sprake is van een verplichting binnen een bepaalde termijn een besluit te nemen, dit besluit ook binnen die termijn bekend dient te worden gemaakt. Om die reden is nu in het vierde lid van artikel 55 van de Wet tot herziening van de Woningwet een beslistermijn van twee weken opgenomen, waarmee recht wordt gedaan aan de inhoud van het vierde en vijfde lid van artikel 55 van de wet tot herziening van de Woningwet. De memorie van toelichting bij letteronderdeel V is in bovenstaande zin aangepast.

Hoofdstuk VI, Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

6. De artikelen 23 en 27 van de Noodwet geneeskundigen bevatten beroepsbepalingen. Bij nader inzien lijkt het beter, deze artikelen in dit

Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) op een beroep tegen een beslissing van het bevoegd gezag zo spoedig mogelijk een beslissing. Dit staat thans al in artikel 27, derde lid, van de Noodwet Geneeskundigen. Bij de Raad is de vraag gerezen of deze bepaling niet moet worden aangepast aan artikel 6.4.15, eerste lid, Awb, luidende: Het beroepsorgaan beslist binnen zestien weken na ontvangst van het beroepschrift. Immers, uitgangspunt is dat afwijking van de Awb alleen wordt toegelaten, als zij dringend noodzakelijk is. Wordt de onderhavige afwijking niettemin gehandhaafd, dan dient zij in ieder geval te worden voorzien van een deugdelijke motivering.

7. Artikel 3, letteronderdeel T (artikel 34 (nieuw) van de Noodwet Geneeskundigen). Ook hiervoor geldt hetgeen in punt 6 van dit advies is opgemerkt over afwijkingen van de Awb: alleen bij dringende noodzaak en dan deugdelijk gemotiveerd. Dit laatste ontbreekt in de toelichting. Bij de Raad is daardoor de vraag gerezen wat moet worden verstaan onder «buitengewone omstandigheden». Dit ware uiteen te zetten.

8. Artikel 6, letteronderdeel E (artikel 18, tweede lid, van de Wet voorzieningen gezondheidszorg) bevat een afwijking van artikel 3.4.4 Awb in die zin dat slechts een daarbij aangegeven categorie personen zijn zienswijze op een ter inzage gelegd plan naar voren kan brengen. In de toelichting wordt volstaan met de opmerking dat dit in overeenstemming is met de bestaande regeling. Een meer uitgebreide motivering mag naar 's Raads oordeel echter niet ontbreken.

9. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

wetsvoorstel ongewijzigd te laten en deze bepalingen evenals andere beroepsbepalingen in het nog in te dienen wetsvoorstel Voltooing herziening eerste fase herziening rechterlijke organisatie, aan te passen. Bij die aanpassing wordt met de opmerkingen van de Raad rekening gehouden. Voorgesteld wordt de artikelen 23 en 27 Noodwet geneeskundigen te laten vervallen, zodat de algemene regeling van de Awb zal gelden.

7 en 8. De memorie van toelichting is op deze punten aangevuld.

Lijst met redactionele opmerkingen

9. De redactionele kanttekeningen zijn verwerkt.

Wijzigingen uit anderen hoofde

De aanduidingen van voorstel van wet tot herziening van de Woningwet zijn gewijzigd in Woningwet (Stb. 1991, 439) vanwege het verheffen tot wet van dat wetsvoorstel.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De waarnemend Vice-President van de Raad van State,
H. Veringa

Wij mogen u verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no.W03.91.0230/B van de Raad van State van 22 juli 1991:

Hoofdstuk III, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

- Artikel 3, aanhef, derde regel: het woord «geheven» dient te worden gewijzigd in: verheven.
- Artikel 3, letteronderdeel F: de woorden «verspreiding vindende» waren te wijzigen in: verspreide.

Hoofdstuk VI, Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

- Artikel 5, aanhef, tweede regel: het woord «nadat» dient te worden gewijzigd in: indien.

Hoofdstuk VII, Slotbepalingen

- In artikel 1, tweede lid, waren tussen «met» en «de» in te voegen: aanpassing van.

Memorie van toelichting

- Paragraaf 1.2: in de laatste regel dient tussen «voren» en «brengen» te worden ingevoegd: kan.